

Το Αθάνατο ΟΧΙ του 1940 μας εμπνέει και μας καθοδηγεί.

Οι Ήρωες πολεμούν ως Έλληνες.

Ο κάθε Λαός ο οποίος σέβεται τον εαυτό του και τιμά την Ιστορία του καθιερώνει τον εορτασμό σημαντικών επετείων της πορείας του. Η Ιστορία περιέχει τις χρυσές σελίδες με τα λαμπρά επιτεύγματα και τις νίκες. Υπάρχουν βέβαια και οι μαύρες σελίδες εις τις οποίες καταγράφονται οι ατιμωτικές ήττες και οι προδοσίες. Από την Ιστορία πρέπει να διδασκόμεθα, να αποφεύγουμε τα λάθη και να εμπνεόμαστε από τα υψηλά ιδανικά των χρυσών σελίδων.

Την 28η Οκτωβρίου ο Ελληνισμός απανταχού της γης εορτάζει μια λαμπρή σελίδα της τρισχιλιόχρονης πορείας του. Είναι η επέτειος του ηρωικού και ιστορικού ΟΧΙ του δικτάτορα-Πρωθυπουργού της χώρας εις το ιταμό και επαίσχυντο τελεσίγραφο που επέδωσε ο Ιταλός πρέσβης Γκράτσι λίγο μετά τις 3 προς τα ξημερώματα της 28^{ης} Οκτωβρίου για την παράδοση της πατρίδας στον Ιταλό φασίστα Μουσουλίνι. Όπως γράφει εις το βιβλίο του— *Εμμανουέλε Γκράτσι, Η αρχή του τέλους, Εστία. 1980, σελ. 285*

Ο Ιταλός πρεσβευτής μόλις ο Ιωάννης Μεταξάς τελείωσε την ανάγνωση του κειμένου του απαντά εις την επίσημη διπλωματική γλώσσα(γαλλικά) : «λοιπόν, έχουμε πόλεμο». Το γενναίο ΟΧΙ του Μεταξά οδήγησε την Ελλάδα εις τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο. Εκείνη τη στιγμή μίλησε η ψυχή και ο πατριωτισμός του κάθε Έλληνα που γνωρίζει και τιμά την πορεία της πατρίδας μας εις το ιστορικό γίγνεσθαι. Μίλησαν ο Μαραθώνας και Πλαταιείς.

Για να δούμε, συνοπτικά, πως φθάσαμε έως εδώ. Με την λήξη του Α΄ παγκοσμίου πολέμου η νικημένη Γερμανία με την

συνθήκη των Βερσαλλιών χάνει όλες τις αποικίες, υποχρεώνεται να πληρώσει βαριές πολεμικές αποζημιώσεις. Ο στρατός της περιορίζεται σε 100.000 άντρες και απαγορεύεται να κατασκευάζει πολεμικά όπλα (υποβρύχια, χημικά όπλα, αεροπλάνα κλπ) και μια ζώνη 50 χιλιομέτρων ανατολικά του Ρήνου ανακηρύσσεται αποστρατικοποιημένη. Το 1933 την εξουσία εις την Γερμανία αναλαμβάνει ο Χίτλερ, ο οποίος διακηρύσσει «Πρόγραμμα της εξωτερικής μας πολιτικής είναι να εξασφαλίσουμε στο γερμανικό λαό το ζωτικό χώρο που του είναι απαραίτητος... Αποστολή μας είναι να υποτάξουμε τους άλλους λαούς... Η διεθνής δικαιοσύνη εφαρμόζεται μόνο με τη δύναμη του κατακτητή και την υποταγή του αδύνατου...»

Ο Χίτλερ αποκαλύπτεται ότι κάτι ετοιμάζει όχι πάντως ειρηνικό. Προαναγγέλλει ότι επιθυμεί να εφαρμόσει την δύναμη του κατακτητή για να υποτάξει τον ηττημένο-αδύνατο. Δείχνει τις διαθέσεις του. Σχεδιάζοντας να αρχίσει τον πόλεμο κατά ευρωπαϊκών κρατών υπογράφει συμμαχία με την Σοβιετική Ένωση για να αισθάνεται ασφαλής .

Η Ελλάδα έβλεπε ότι δύσκολα θα απέφευγε τον πόλεμο και για τον λόγο αυτό προετοιμαζόταν πολεμικά, αγοράζοντας οπλισμό και δημιουργώντας οχυρωματικά έργα τα επονομαζόμενα οχυρά του Μεταξά. Εις τις προκλήσεις της Ιταλίας, συμμάχου της Γερμανίας, με τον τορπιλισμό του πλοίου Έλλη εις το λιμάνι της Τήνου κατά τον εορτασμό της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου δεν απαντά αλλά, συνεχίζει την προετοιμασία για τον επερχόμενο πόλεμο. Έτσι, όταν ο Ιταλός πρεσβευτής επιδίδει το ιταμό τελεσίγραφο όλα ήταν έτοιμα τα απαραίτητα διατάγματα και οι διαταγές προς το στράτευμα. Με διαγγέλματα προς τον Λαό ο Βασιλέας, ο Πρωθυπουργός και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος εξηγούν τους λόγους οι οποίοι οδήγησαν την χώρα εις τον πόλεμο και συγχρόνως του τονώνουν το ηθικό.

Ο Λαός χειροκρότησε και ενέκρινε το ΟΧΙ του Μεταξά. Αγνόησε και παραμέρισε τις πολιτικές του διαφορές με τον Μεταξά και με μια ψυχή και με μια καρδιά και με το τραγούδι εις τα χείλη και με χαρά έτρεξε να πράξει το καθήκον του και το χρέος του προς την πατρίδα του που απειλείται . Κινδυνεύει η Ελευθερία του, ο επιτιθέμενος είναι μεγάλη χώρα και διαθέτει πολυάριθμο στρατό.

Ένα στιγμιότυπο από τα πάμπολλα που έγραψαν ή ομολόγησαν οι άνθρωποι ζήσανε κείνες τις στιγμές

Δημήτριος Μπίκος: Μας έδιωξαν από το μάθημα

«Θυμάμαι πάρα πολύ καλά εκείνη την ημέρα. Ήμουν μαθητής στη β' τάξη του Γυμνασίου στην Κυπαρισσία. Οι καθηγητές μας ενημέρωσαν για την κήρυξη του πολέμου και μας έδωξαν από το σχολείο.

Στον δρόμο της επιστροφής για το σπίτι μου, **έβλεπα έκδηλη τη χαρά στα πρόσωπα των ανθρώπων που πήγαιναν να πολεμήσουν. Μου έκανε φοβερή εντύπωση. Δεν βρέθηκε ούτε μια μάνα να πει: «Πού πάνε τα παιδιά μας», όπως συμβαίνει τώρα».**

Ο Ελληνισμός δεν πτοείται από την υπεροχή της ύλης και του πλήθους. Πολέμησε και νίκησε τους πολυάριθμους Πέρσες και έσωσε την Ευρώπη από την περσική λαίλαπα. Έτσι και τώρα θα σταθεί το μεγάλο εμπόδιο, το προπύργιο της Δημοκρατίας εναντίον του χιτλερισμού και του φασισμού. Ο Ελληνισμός γέννησε την Δημοκρατία και την Ελευθερία και για τις ιδέες αυτές πάντα θα μάχεται και θα νικά. Καταπληκτική ομοψυχία επέδειξε ο ελληνικός Λαός εκείνες τις κρίσιμες και ιστορικές στιγμές. Κανένας δεν αδιαφόρησε και δεν έμεινε αδρανής. Αν υπήρξαν ριψάσπιδες, ελάχιστοι, τους κατέγραψε η Ιστορία. Εις τα χιονισμένα αλβανικά βουνά γράφονται ένδοξες και ηρωικές σελίδες δόξης λαμπρής. Με το "αέρα" του τιμημένου μας τσολιά οι Ιταλοί υποχωρούν και ελευθερώνονται περιοχές ελληνικές. Οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου τους υποδέχονται με χαρές και πανηγύρια γιατί τους χαρίζουν εθνική και θρησκευτική ελευθερία.

Η πορεία προς το μέτωπο όπως την περιγράφει ο Οδυσσέας Ελύτης

Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου φορές, εκατοβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψιχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μες στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουραστούμε, μήτε που αλλάζαμε κουβέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγοντας μ' ένα μικρό δαδί, μία-μία εμοιραζόμασταν τη σταφίδα. Ή φορές πάλι, αν ήταν βολετό, λύναμε βιαστικά τα ρούχα και ξυνόμασταν με λύσσα ώρες πολλές, όσο να τρέξουν τα αίματα. Τι μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό, κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφερτο. Τέλος, κάποτε ακουγότανε στα σκοτεινά η σφυρίχτρα, σημάδι ότι κινούσαμε, και πάλι σαν τα ζα τραβούσαμε μπροστά να κερδίσουμε δρόμο, πριχού ξημερώσει και μας βάλουνε στόχο τ' αεροπλάνα. Επειδή ο Θεός δεν κάτεχε από

στόχους ή τέτοια, κι όπως τόχει συνήθειό του, στην ίδια πάντοτε ώρα ξημέρωνε το φως. Τότες, χωμένοι μες στις ρεματιές, γέρναμε το κεφάλι από το μέρος το βαρύ, όπου δε βγαίνουνε όνειρα. Και τα πουλιά μάς θύμωναν, που δε δίναμε τάχα σημασία στα λόγια τους - ίσως και που ασκημίζαμε χωρίς αιτία την πλάση.

(Οδυσσέας Ελύτης, ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ, στο: Χατζηπατέρα-Φαφαλιού, Μαρτυρίες 1940-1941, Αθήνα, Κέδρος, 1982, σ. 168)

Όλοι μάχονται και βοηθούν τους μαχόμενους φαντάρους μας. Οι γυναίκες της Πίνδου μεταφέροντας πολεμοφόδια, η Σοφία Βέμπο με τα τραγούδια της, οι ηθοποιοί με το θέατρο και οι γυναίκες με την κάλτσα του στρατιώτη. Πλέκουν και εφοδιάζουν το σκληρά μαχόμενο στρατό με μάλλινα ρούχα. Ο χειμώνας εκείνη τη χρονιά ήταν ιδιαίτερα βαρύς. Οι φαντάροι μας πολεμούν με Ιταλούς και Αλβανούς και με αντίξοες καιρικές συνθήκες. Νικούν και προχωρούν με το χαμόγελο εις τα χείλη. Υπέρμαχος στρατηγός η Θεοτόκος, η Παναγιά μας οδηγεί νικηφόρα τον στρατό μας

Οι Εμφάνσεις της Παναγίας

Ο άγων ήταν ιερός. Οι Έλληνες πολεμούσαν υπέρ Πίστεως και Πατρίδος. Εγνώριζαν, ότι αν πατούσαν τον τόπο μας οι Φράγκοι, οι παπικοί θα μας νόθευαν την πίστι και θα μόλυναν την Ορθοδοξία. Η παρουσία της Παναγίας στο Μέτωπο διαπιστώθηκε σε πολλές περιπτώσεις. Αναφέρουμε μία.

Ο Ανθυπασπιστής Νικόλαος Γκάτζαρος γράφει σε αναφορά του για τις εμφανίσεις της Παναγίας στον πόλεμο του '40.

Αριθ. πρωτ. Δ.Υ.

Εν Τ.Τ. 712 τη 3η Μαρτίου 1941

Ο Ανθυπασπιστής Γκάτζαρος Νικόλαος

Προς

Το 1/40 Τάγμα Ευζώνων Ενταύθα

«Περί εμφανίσεως της Παναγίας και των δοθεισών μοι υπ' Αυτής εντολών».

«Λαμβάνω την τιμήν να αναφέρω υμίν, ότι χθες Κυριακήν, 2 Μαρτίου έ.έ. και περί ώραν 8ην μ.μ. μετέβην εις τι παρακείμενον του καταυλισμού 2ου Λόχου Τάγματος Υμών μικρόν ύψωμα απέχον περί τα 300μέτρα, χάριν περιπάτου, αισθανθείς την ανάγκην κινήσεως. Μία μυστηριώδης δύναμις ωσάν να με ώθη προς τα εκεί. Ο αήρ έχει ήδη παύσει να φυσά και ο ουρανός ήτο αστερόης. Κατά την επιστροφήν μου εις την σκηνήν, δεν έχω αριθμήση 10 βήματα, ότε αιφνιδίως ενεφανίσθη εμπρός μου και μου ανέκοψε τον δρόμον μία γυνή μαυροφόρα έχουσα σεμνήν, την εμφάνισίν της. Το πρόσωπόν της διεκρίνετο χαρακτηριστικώς εις το βραδυνό ημίφως. Εις το θέαμα τούτο καταληφθείς εξ απροόπτου, κατ' αρχάς εξεπλάγην, κατόπιν όμως αυτοστιγμεί συνήλθον εκ του τρόμου, επειδή εγνώριζον, ότι πολλάκις η Παναγία ενεφανίσθη είτε ως όραμα, είτε καθ' ύπνον κατά τας πολεμικάς επιχειρήσεις του Στράτου μας. Εγώ όλως μηχανικώς έλαβον θέσιν ημιγονυπετή, ίνα ασπασθώ την δεξιάν Της. Εκ της συγκινήσεως οι οφθαλμοί μου εδάκρυσον, οι πόδες και τα χείλη μου έτρεμον επί πολλήν ώραν. Έκουσα να ομιλή: «Είμαι η Παναγία. Μη φοβείσαι παιδί μου, είπε! Εγώ ενεφανίσθην να σου είπω τρεις λόγους, τους οποίους να μη λησμονήσης:

1) Ο παρών πόλεμος εκηρύχθη απροκαλύπτως και αναιτίως υπό της Ιταλίας εναντίον της Ελλάδος. Θελήματί μου η Ελλάς θα εξέλθη τούτου νικηφόρως.

2) Ο πόλεμος ούτος εκηρύχθη εναντίον της Ελλάδος, ίνα γνωρίση ο κόσμος, ότι αφορμή τούτου είναι η απομάκρυνσίς του εκ της Χριστιανικής θρησκείας, καθ' ην ύβριζεν, εβλασφήμει τα θεία της και έρρεπε προς τον εκφυλισμόν και την ακολασίαν και ούτως συμμορφωθή, ίνα μάθη ότι υπάρχει και προΐσταται ο Θεός. Τρανώτατα δε τεκμήρια της υπάρξεως ταύτης είναι τα συχνά θαύματα των Αγίων της Εκκλησίας του Χριστού.

3) Έπρεπε να μάθη ο κόσμος, ότι ο δίκαιος πάντοτε υπερισχύει της βίας.

Ανάφερε, λοιπόν, ταύτα και εγγράφως εις τον Διοικητήν σου, ίνα μη πτοηθή προ ουδενός κωλύματος, καθότι υπό την προστασίαν Μου ο Ελληνικός Στρατός θα νικήση!».

Μεθ' ο εν τη εξαφανίσει Της οι οφθαλμοί μου εθαμβώθησαν.

Εν τέλει συνήλθον εν μέρει και κατηυθύνθην αμέσως εις την σκηνήν υμών, όπου έξωθι ταύτης ανέφερον υμίν το συμβάν προφορικώς.

Νικόλαος Γκάτζαρος

Μετά από την εμφάνιση αυτή, όλοι μας οι στρατιώτες εδώσαμε τον φτωχό όβολό μας και με προθυμία κτίσθηκε στο μέρος αυτό ο ναός της Παναγίας.

Χαρακτηριστικό είναι, επίσης, το γεγονός ότι οι ταυτότητες των στρατιωτών έφεραν, δίπλα ακριβώς από τα στοιχεία τους, μια εικόνα της Παναγίας και λίγο πριν από κάθε επίθεση έκαναν το σταυρό τους, αναφωνούσαν τρεις φορές «Παναγία μου!» και ύστερα ξεκινούσαν.

Πηγή: Περιοδικόν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Αριθμ. 62-63, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995

Γράμμα ενός στρατιώτη στη σύζυγο:

«Δεν θέλω να μου στείλεις φανέλλες και κάλτσες. Προτιμώ να μου φτιάξεις και να μου στείλεις μια σημαία. Στο μέσον της θα βάλεις τον Ντίνο να μου ζωγραφίσει μια Παναγιά της Τίνου. Θέλω να την χαρίσω στον Λόχο μου. Θα παραξενεύεσαι γιατί δεν με ήξερες για θρήσκο, αλλά από όσα βλέπουν τα μάτια μου, πιστεύω κι εγώ ότι μια θεική δύναμις συντροφεύει τον στρατό μας.

(Από την Εφ. «Εκκλησία». Αρ. 24)»

Μαρτυρίες από το μέτωπο

Το κρύο ήταν φοβερό, αφάνταστο

Καθόμασταν εκεί, δίπλα στ' απομεινάρια της παγωμένης χτεσινής φωτιάς και περιμέναμε ν' ακούσουμε το σάλπισμα. [...] Το κρύο ήταν φοβερό, αφάνταστο. Από το κρύο αυτές τις ώρες σου πονούσε κυριολεκτικά η ψυχή και σου 'ρχόταν, σα μωρό, να μπήξεις τα κλάματα, έτσι χωρίς να ξέρεις κι εσύ τι ζητάς και τι θα βγάλεις μ' αυτό. Απ' το περιορισμένο του χώρου δεν μπορούσες να κάνεις δυο βήματα και καθόσουν εκεί ακίνητος, ξυλιασμένος, έτσι σα να 'χει παγώσει κι αυτό το ίδιο το μυαλό σου,

χτυπώντας μόνο από καιρό σε καιρό το 'να σου χέρι με τ' άλλο, έτσι σαν στο στίχο της απελπισίας του Σολωμού. Αν πεις πια για τα πόδια σου εκείνα δεν ήξερες αν τά 'χεις πια.

(Γ. Μπεράτης, Το πλατύ ποτάμι, Αθήνα, Ερμής, 1992, σ. 145)

Το 1941, αρχές Απριλίου ο σιδερόφρακτος γερμανικός στρατός μέσω επιτίθεται και μετά από ηρωική αντίσταση του ολιγάριθμου στρατού μας εισέρχεται νικητής εις την πατρίδα μας και αρχίζει μια άλλη ένδοξη σελίδα της Ιστορίας μας η Εθνική Αντίσταση, με πρώτο αντάρτικο σώμα τον ΕΔΕΣ-ΕΟΕΑ του Ναπολέοντος Ζέρβα, αξιωματικού του στρατού μας. Θα συγκροτηθούν αργότερα και άλλες αντάρτικες ομάδες με πολυπληθέστερη το ΕΑΜ.

Η πρώτη επέτειος του ΟΧΙ γιορτάστηκε στο πανεπιστήμιο Αθηνών με ομιλητή τον τότε καθηγητή του αείμνηστο Τσάτσο Κωνσταντίνο, μετέπειτα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος απολύθηκε από τους κατακτητές από το πανεπιστήμιο γιατί αρνήθηκε να διδάξει την ημέρα της εισβολής.

Η εκκλησία της Ελλάδος για να τιμήσει την αρχιστράτηγο Υπεραγία για την βοήθειά της προς τους ήρωες μαχόμενους φαντάρους μας μετέθεσε τον εορτασμό της Αγίας Σκέπης για την 28^η Οκτωβρίου.

Χρυσές σελίδες δόξης και ηρωισμού γράφτηκαν εις το έπος του 40 από τους παππούδες μας. Για την Ελευθερία, Δημοκρατία και αξιοπρέπεια του Ελληνισμού. Είμαστε υπερήφανοι γιατί φυλάξαμε Θερμοπύλες και δεν λογαριάσαμε την υλική υπεροχή. Μίλησε η ψυχή του Έλληνα. Άλλωστε δεν πρέπει κανείς να ξεχνά «Οι ήρωες πολεμούν ως Έλληνες και όχι οι Έλληνες ως ήρωες»

Αιωνία η μνήμη των.

Ζήτω η Ελλάδα.

Ζήτω η 28^η Οκτωβρίου 1940.

Αθάνατο το ΟΧΙ.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Бессмертное НЕТ 1940 года вдохновляет и направляет нас.

Герои сражаются как греки.

Каждый народ, уважающий себя и чтящий свою историю, устанавливает празднование важных юбилеев своего пути. История хранит золотые страницы блестящих свершений и побед. Конечно, есть и черные страницы, на которых записаны позорные поражения и предательства. Мы должны учиться на уроках истории, избегать ошибок и вдохновляться высокими идеалами золотых страниц.

28 октября эллинизм во всем мире отмечает блестящую страницу своей трехтысячелетней истории. Это годовщина героического и исторического НЕТ диктатора-премьер-министра страны жестокому и позорному ультиматуму, предъявленному итальянским послом Грацци вскоре после 3 часов утра 28 октября ° сдаче страны итальянским фашистам. Муссолини. Как он пишет в своей книге — *Эммануэль Граци, Начало конца, Гестия. 1980, стр. 285.*

Как только Иоаннис Метаксас закончил читать текст, итальянский посол ответил на официальном дипломатическом языке (французском): «Итак, у нас война». Отважное НЕТ Метаксаса привело Грецию ко Второй мировой войне. В этот момент заговорила душа и патриотизм каждого грека, знающего и чтящего ход истории нашей страны. Марафон и Платейс выступили.

Давайте вкратце посмотрим, как мы сюда попали. С окончанием Первой мировой войны побеждённая Германия по Версальскому договору теряет все свои колонии, вынуждена выплачивать тяжёлые военные репарации. Ее армия ограничена 100 тысячами человек, запрещено производство оружия войны (подводные лодки, химическое оружие, самолеты и т. д.), а зона в 50 км к востоку от Рейна объявляется демилитаризованной. В 1933 году к власти в Германии пришел Гитлер, который провозгласил : *«Наша внешняя политика состоит в том, чтобы обеспечить немецкому народу жизненное пространство, в котором он нуждается... Наша миссия – поработить другие народы... Международное правосудие осуществляется только силой победитель и покорение невозможного...»*

Выясняется, что Гитлер замышляет что-то немирное. Он объявляет, что желает применить ~~силу~~ победителя, чтобы подчинить себе побежденных-слабых. Это показывает его настроение. Планируя начать войну против европейских государств, он подписывает союз с ~~Советским~~ Союзом, чтобы чувствовать себя в безопасности.

Греция видела, что избежать войны будет трудно и по этой причине готовилась к войне, закупая оружие и создавая укрепления, так называемые форты Метаксаса. Он не ответил на провокации Италии , союзницы Германии , торпедированием корабля «Элли» в порту Тинос во время празднования Успения Пресвятой Девы Марии, но продолжил подготовку к грядущей войне. Таким образом, когда итальянский посол предъявил окончательный ультиматум, все необходимые указы и приказы армии были готовы. В выступлениях перед народом король, премьер-министр и архиепископ Афин и всей Греции объясняют причины, приведшие страну к войне, и одновременно поднимают ее моральный дух .

Народ аплодировал и одобрил отказ Метаксаса. Он проигнорировал и отложил в сторону свои политические разногласия с Метаксасом, душой и сердцем, с песней на устах и с радостью побежал выполнять свой долг и свой долг перед родиной, которой угрожала опасность. Его Свобода в опасности, агрессор — великая страна и имеет многочисленную армию.

Снимок многих вещей, написанных или признанных людьми, пережившими те моменты.

Мать Бикос: Нас выгнали из класса

"Я очень хорошо помню тот день. Я учился во втором классе гимназии в Кипарисии. Учителя сообщили нам об объявлении войны и выгнали из школы.

Возвращаясь домой, я видел радость на лицах людей, которые собирались сражаться. На меня это произвело большое впечатление. Не нашлось ни одной матери, которая сказала бы: «Куда идут наши дети», как это происходит сейчас».

Эллинизм не чурается верховенства материи и множества. Он сражался и победил многочисленных персов и спас Европу от персидского опустошения. Так и сейчас будет стоять великое препятствие, бастион Республики против гитлеризма и фашизма. Эллинизм породил Демократию и Свободу и за эти идеи он всегда будет бороться и побеждать. Греческий народ продемонстрировал удивительное единство в те критические и исторические моменты. Никто не остался равнодушным и не остался без дела. Если и существовали рифсаспиды , то очень мало, История их зафиксировала. Славные и героические страницы славной славы написаны в заснеженных албанских горах. С «воздухом» нашей уважаемой Чолии итальянцы отступают и греческие территории освобождаются. Греки Северного Эпира приветствуют их с радостью и праздниками, поскольку они предоставляют им национальную и религиозную свободу.

Марш на фронт по описанию Одиссея Элитиса.

Ночь за ночью мы маршировали без остановки, один за другим, одинаково слепые. С усилием вытаскиваю ногу из грязи, где иногда почти погружалось колено . Потому что чаще всего оно рушилось на улицах снаружи, а также в нашей душе. И те несколько раз, когда мы останавливались отдохнуть, не когда обменивались разговорами, только серьезными и молчаливыми, сверкая маленьким дади, мы один за другим делились изюмом. А иногда, если было удобно, мы торопливо раздевались и часами яростно чесались, пока не текла кровь. Вши залезли нам на шею, и это было еще невыносимее, чем

усталость. Наконец, однажды в темноте послышался свисток, знак того, что мы движемся, и снова, как зас, мы рванули вперед, чтобы найти дорогу, прежде чем рассвело и самолеты нацелились на нас. Потому что у Бога не было целей или чего-то подобного, и, по его обыкновению, свет всегда забрезжил в одно и то же время. Тогда, зарывшись в оврагах, мы склонили головы от тяжелого места, где не выходят сны. И птицы рассердились на нас, потому что мы не обратили внимания на их слова – возможно, потому, что мы творили без причины.

(Одиссей Элитис, ЦЕННОСТЬ ЕСТЬ, в: Хаципатера-Фафалиу, Свидетельства 1940-1941, Афины, Кедрос, 1982, стр. 168)

Все воют и помогают нашим боевым пехотинцам. Женщины Пиндоса везут военные припасы, София Вембо со своими песнями, актеры театра и женщины с солдатскими носками. Они ткут и снабжают упорно сражающуюся армию шерстяной одеждой. Зима в тот год была особенно суровой. Наши пехотинцы воют с итальянцами и албанцами и при неблагоприятных погодных условиях. Они побеждают и идут дальше с улыбкой на лице. Великий полководец, Богородица, Богородица победоносно ведет наше войско.

Явления Девы Марии

Угол был священным. Греки сражались за Веру и Родину . Они знали , что если франки ступят на нашу землю, то паписты фальсифицируют нашу веру и осквернят православие.Присутствие Девы Марии на фронте было установлено во многих случаях. Мы упоминаем один.

Антипаспист Николаос Гацарос пишет в своем отчете о явлениях Девы Марии во время войны 1940 года.

№ прот . Д.Ю.

В Т.Т. 712 от 3 марта 1941 г.
Антисемитизм Газарос Николаос
К

1/40-й батальон Евзонес Интаута

«О явлении Девы Марии и поручениях, данных мне по ее приказанию».

« Имею честь сообщить Вам, что вчера , в воскресенье , 2 марта . и около 8 часов вечера. они пошли к тому, что прилегает к лагерю 2-й роты батальона Хаймон, небольшому холму примерно в 300 метрах от него, ради прогулки, если вы почувствуете необходимость переехать. Таинственная сила, казалось, подтолкнула меня туда. Ветер уже перестал дуть, и небо было звездным . Вернувшись на место происшествия , я не просчитал и 10 шагов, как вдруг передо мной появилась женщина в черном и преградила мне путь , скромного вида. Ее лицо было характерно отчетливо отчетливо в вечернем полумраке. Застигнутые врасплох этим зрелищем, они сначала удивились, но потом мгновенно оправились от ужаса, так как знали , что Богородица во время военных действий нашей

Армии часто являлась либо в видении, либо во сне . Я получил все механически место полупреклонив колени , чтобы я мог схватить Ее правую руку . Мои глаза наполнились умилением , ноги и губы долго дрожали . время Я слышал, как он говорил : «Я Дева Мария. «Не бойся, дитя мое, — сказал он! Я хотел сказать вам три причины, о которых вам не следует забывать : 1) Настоящая война была открыто и без необходимости объявлена Италией Греции. Я желаю , чтобы Греция вышла из этого победителем .

2) Эта война была объявлена Греции для того, чтобы мир знал , что причиной этого является ее отход от христианской религии, поскольку она поносила , хулила своих богинь и имела тенденцию к вырождению и развращенности , и таким образом соответствовать , чтобы она могла узнать , что Бог существует и председательствует. Частые чудеса Святых Церкви Христовой являются сильнейшими доказательствами этого существования.

3) Миру пришлось усвоить , что праведность всегда побеждает насилие.

Поэтому доложите об этом в письменной форме своему командующему , чтобы его не устрасило никакое препятствие, ведь под Моей защитой греческая армия победит !».

После того, как она исчезла, мои глаза были ослеплены .

Наконец они частично пришли в себя и сразу направились к вашей палатке , где устно рассказали вам о произошедшем.

Николаос Газзарос

После этого явления все мы, солдаты, съели наше бедное ооло и охотно построили на этом месте церковь Панагии.

Характерно также, что в удостоверениях солдат рядом со своими элементами значилось изображение Девы Марии и незадолго до каждой атаки они крестились, трижды восклицая «Моя Дева Мария!» и тут они начались.

Источник: Журнал «ORTHODOXOS FILOTHEOS MARTYRIA» №. 62-63, ИЮЛЬ - ДЕКАБРЬ 1995 Г.

Письмо солдата жене:

«Я не хочу, чтобы вы присылали мне футболки и носки. Я бы предпочел, чтобы ты сделал и прислал мне флаг. В середине вы попросите Дино нарисовать мне Деву Тиносскую . Я хочу отдать ее в свою компанию. Вы будете удивлены, потому что вы не знали меня о религии, но судя по тому, что видят мои глаза, я тоже верю, что нашу армию

сопровождает

божественная сила. (Из эф . «Экклесия». № 24)»

Свидетельства с фронта

Холод был ужасный, невообразимый

Мы сидели возле замерзших остатков вчерашнего костра и ждали звука трубы. [...] Холод был ужасный, невообразимый. От холода в эти часы у тебя буквально болела душа и хотелось , как младенцу, расплакаться, даже не зная, о чем ты просишь и что ты от этого получишь. Из ограниченного

пространства ты не мог сделать и двух шагов и сидел неподвижно, застыв, как будто сам твой разум застыл, лишь изредка ударяя себя по руке другой, так, как в стихе Соломона об отчаянии. Если вы говорите о своих ногах, вы не знали, есть ли они у вас больше.

(Г. Бератис , Широкая река, Афины, Гермес, 1992, стр. 145)

В 1941 году, в начале апреля, немецкая армия, окруженная железным забором, атаковала, и после героического сопротивления нашей превосходящей по численности армии победитель вошел в нашу страну, и началась еще одна славная страница нашей истории, Национальное Сопротивление, с первым партизанским отрядом ЭДЕС-ЭОЭА Наполеона Зерваса, нашего армейского офицера. Позже будут сформированы и другие партизанские группы, причем ЕАМ будет более многочисленной.

Первую годовщину НО праздновали в Афинском университете, где докладчиком в то время был его профессор, покойный Цацос Константинос, впоследствии президент республики, который был уволен оккупантами из университета за то, что отказался преподавать в тот день. вторжения.

октябрь , чтобы почтить главнокомандующую Гиперагию за помощь нашим сражающимся героям-пехотинцам .

Золотые страницы славы и подвига написаны в эпосе 40-х годов нашими дедами. За свободу, демократию и достоинство эллинизма. Мы гордимся тем, что спасли Фермопилы и не посчитали материальное превосходство. Душа грека говорила. Ведь не следует забывать "Герои сражаются как греки, а не греки как герои"

Вечная память о.

Да здравствует Греция.

28 ^{октября} 1940 года.

Бессмертное НЕТ.

Миргиотис Панайотис

Математический